

Zpravodaj Vám přinášíme díky
<http://www.point4me.com/cs>

point4me.cz
 tisk online snadno a rychle

96 LET OD VZNIKU ČESKOSLOVENSKA



Nejdůležitější body:

- PAMÁTNÝ DEN SOKOLSTVA
- 96. VÝROČÍ VZNIKU ČSR Kladno, Slaný
- 96. VÝROČÍ VZNIKU ČSR VÍTKOV
- NEZNÁMÍ HRDINOVÉ

PAMÁTNÝ DEN SOKOLSTVA NA SLETIŠTI



foto: Roman Roček



foto: Pavel Zejsek

Uvnitř tohoto vydání:

PAMÁTNÝ DEN SOKOLSTVA	2
TVÉ JMÉNO BUDU PŘIPOMÍNAT	3
NEZNÁMÍ HRDINOVÉ MARIE HEŘMANSKÁ	4-5
96. VÝROČÍ VZNIKU ČSR- Kladno, Slaný	6-7
96. VÝROČÍ VZNIKU ČSR- NP VÍTKOV	8-9
NAŠÍ JUBILANTI JINDŘIŠKA KLOZOVÁ	10
KT MAUTHAUSEN	11



PAMÁTNÝ DEN SOKOLSTVA - 8. ŘÍJEN 2014



Foto vpravo nahoře: Členové Sokolské župy Budečské a ČSBS ZO Kladno spolu s primátorem Ing. Danem Jiránekem.

Foto vpravo: primátor Ing. Dan Jiránek a ses. Alena Kottová

Foto dole: Historické prapory jednot Sokola

Foto dole vpravo: Čestná stráž historických praporů Sokola před Tyršovým pomníkem obětí.



představitelů Sokola, nejen z ústředí, ale také z většiny žup a větších jednot. Právě Sokolská župa Budečská patřila mezi ty větší. Není jisté bez zajímavosti, že právě Sokolská župa Budečská byla napojena na odbojovou organizaci JINDRA. Podle některých dostupných informací je možné, že Kladno mělo být jedním z míst, kde se počítalo po atentátu na R.

některých parašutistů. (viz. PhDr. Kalenda, Protiřašistický odboj na Kladně 1939-1945). Za OV ČSBS Kladno uctil památku obětí předseda ZO Kladno, br. Petr Hroník spolu s dalšími členy br. Vladimírem Carvarem a ses. Danou Fialovou. Za město Kladno položil květiny pan primátor Dan Jiránek.

Text: P. Hroník
Foto: R. Roček

Dne 8. října 2014 v 16:30 hodin se na kladenském Sletišti uskutečnila pietní vzpomínka na Sokoly a Sokolky, kteří zahynuli za 2. světové války. Starosta Sokolské župy Budečské bratr Miroslav David ve svém projevu zmínil zejména osudnou noc ze 7. na 8. října roku 1941, kdy vešel v platnost rozkaz říšského protektora Reinharda Heydricha o spuštění tzv. AKCE SOKOL. V rámci této akce bylo zadrženo několik stovek



TVÉ JMÉNO BUDU PŘIPOMÍNAT...



V budově bývalé kladenské synagogy, dnešního místa Husova Sboru československé církve husitské v Kladně se uskutečnila dne 20. října v 17:00 hodin vernisáž stálé expozice výstavy pod názvem „Tvé jméno budu připomínat“ s podtitulem Židé v Kladně 1848-2014. Výstavu o dvou panelech připravila paní PaedDr. Irena Veverková a grafickou úpravu panelů připravil pan Radek Hejret, koordinátor a lektor přednášek primární prevence ve společnosti Mezinárodní křesťanské velvyslanectví Jeruzalém (ICEJ). Do prostor kladenské synagogy postavené dle návrhu Emanuela Brandta v druhé polovině 19. století dorazilo přibližně na sedm desítek účastníků. Vernisáž

byla zahájena krásnými židovskými písněmi v podání souboru Gaudium. Poté se slova ujal pastor Husova sboru pan Phaniel Osweto, který přivítal přítomné a zejména paní dr. Veverkovou a pana Hejreta. Následoval proslav dr. Veverkové, která pohovořila o židovské obci v Kladně, zajímavostí

pro mnohé z nás byl fakt, že díky rovnoprávnosti rakouské ústavy z roku 1848, která zaručovala rovnoprávnost všech, bez rozdílu víry, se židé stali rovnoprávnými občany, kteří si mohli kupovat jak domy, tak půdu. A vzhledem k tomu, že židé se do Kladna začali stěhovat až v druhé polovině 19. stol., nikdy zde nebylo žádné gheto. Dr. Veverková se také zmínila o velmi dobré spolupráci právě s Husovým sborem, neboť je častým hostem řady akcí, které Husův sbor pořádá. Po projevu dr. Veverkové se ujal slova pan Radek Hejret, který graficky připravil panely výstavy. Zmínil také předválečný počet více než 120 tisíc Židů v Če-

chách, na Moravě a Slezku, přičemž na konci 2. světové války tento počet činil jen 9 tisíc židů. Radek Hejret také poděkoval za dosavadní spolupráci s paní dr. Veverkovou a okrajově se zmínil o dalších připravovaných projektech, na které se zcela určitě většina z nás už nyní těší.



Radek Hejret (ICEJ)
Autor grafického ztvárnění expozice



Foto nahoře: Nový člen ZO ČSBS Kladno, br. Robin Tesárek s přítelkyní Markétou Hrdinovou.

Foto dole: PaedDr. Irena Veverková při rozhovoru se ses. Miroslavou Boumovou a br. Jiřím Glosem



NEZNÁMÍ HRDINOVÉ - MARIE HEŘMANSKÁ



Foto: Marie Heřmanská (1908) v blůzce, ve které byla zatčena a následně popravena.

Foto vpravo: Josef Heřmanský (1933) se svým bratrem krátce před popravou svých rodičů v roce 1942.

V zářijovém čísle našeho Zpravodaje jsme se seznámili s osudem rodiny Mikulů, v říjnovém jsme si představili Zdeňka Černého – všichni byli popravení dne 1. června 1942 v Kladně – Krnčí. V tomto článku se budu zabývat posledním osudem ze šesti popravených vlastenců, jedná se o Marii Heřmanskou, roz. Haklovou, které byla zavražděna za odbojovou činnost (poskytování úkrytu osobám říši nepřátelským a udržování s nimi spojení) na Brozansku. V té době byla matkou dvou malých synů (6 a 9 let).

Marie HEŘMANSKÁ

Marie se narodila českým rodičům v roce 1908 v Lipsku, v Německu. Za první republiky pracovala jako česačka v česárně v Křešicích, vdala se za Josefa Heřmanského, truhláře. Pan Heřmanský měl truhlárnu v Zahořanech a zaměstnával až 7 lidí, což v té době znamenalo, že se jednalo o poměrně velký a úspěšný podnik. Za války pak Josef Heřmanský pracoval v Litoměřicích a jeho manželka byla v domácnosti s dětmi. Oba se zapojili do odbojové činnosti. Pravdou je, i když se traduje zcela něco

jiného, že dle vzpomínek jejího syna, hlavou odbojové skupiny byla právě Marie Heřmanská. Od prarodičů syn paní Heřmanské, Josef, slyšel, že kdyby se matka do odboje nezapojila, jeho otec by sice do odboje

určitě zapadl, ale nikoliv v takové míře. Marie Heřmanská byla členkou Komunistické strany již v době, kdy její manžel působil jako živnostník. Jeho manželka byla prý tvrdohlavá, a když se do něčeho pustila, zasekla se a už nebylo cesty zpět. To se jí nakonec stalo osudné. Bohužel spis vedený na Marii Heřmanskou je v Národním archivu v Londýně pod značkou „SECRET“ a tudíž její odbojová činnost je dodnes v některých místech obestřena tajemstvím. Odbojová skupina měla údajně tři osoby – Marie Heřmanská, Josef Heřmanský a třetí ne-



NEZNÁMÍ HRDINOVÉ - MARIE HEŘMANSKÁ



známý. Byli napojeni na Mikulovi v Brozanech, kde se odbojáři z Kladenska ukrývali. Manželé Heřmanských uměli perfektně německy a tak převáděli odbojáře na německo - protektorátní hranici. Josef Heřmanský často matku doprovázel, protože dva dospělí s dítětem nevyvolávali takové podezření. Dne 21. dubna 1942 došlo k velké zatýkácí akci – v Brozanech, v Roudnici nad Labem, Budyni, v Libochovicích a také si přišli pro pana Heřmanského do Doksan. Bylo štěstí, že Josef Heřmanský zrovna chtěl odjíž-

dět do práce, do Lito- měřic, ale zjistil, že má píchlé kolo, na kterém do práce jezdil. Šel shánět lepidlo, okamžitě ale zahlédl, co se děje a domů se už nevrátil. Od té doby byl dům Heřmanských hlídán a záhy došlo i k zatčení Marie. Přišli si pro ni dva četníci s příslušníkem z gestapa, Felklem. Zadržení Marie Heřmanské včetně jejího zbití probíhalo před oba dva syny – snažili se Marii donutit vypovídat. Nestalo se tak. Byla převezena na kladenské gestapo a dne 1. června 1942 popravena v Kladně - Krnčí. Oba dva její synové

byli zavezeni do Doksan k rodičům jejich otce, kde zůstali po celou dobu války. Jejich otec byl dopaden a v Kobylisích na střelnici zastřelen o měsíc později. Děkuji za poskytnutý rozhovor panu Josefovi Heřmanskému, synovi popravených rodičů, který nám vyprávěl osud své rodiny, ale také poválečný osud svůj vlastní. Rovněž děkuji za poskytnuté zajímavé informace panu Václavovi Haklovi ze Zahořan u Křešic.



Foto: Josef, manžel Marie Heřmanské, který byl popraven měsíc po manželce na vojenské střelnici v Kobylisích.

Foto nahoře: Pohřeb Marie Heřmanské v rodných Doksanech po exhumaci v červnu 1945.

96. VÝROČÍ VZNIKU ČESKOSLOVENSKA



Foto: Roman Roček

Dne 27. října 2014 se uskutečnilo vzpomínkové setkání ke vzniku ČSR na náměstí Svobody a na hřbitově v Kladně. Naposledy společně s ČSBS a Sokol-

skou župou Budečskou položil svůj věnec i dlouholetý primátor města Kladna, Ing. Dan Jiránek, který rovněž předal zaslužené ocenění – vyznamenání III. stupeň ČSBS bratru Pavlovi Dubnovi. Připomněla jsem zásluhou aktivitu bratra Dubna, který započal naši spolupráci s Čestnou stráží AČR, ale rovněž jsem ho představila jako člověka, který je vzorem nejenom pro své tři děti, ale autoritou pro řadu vojáků, kteří jej do Svazu následovali. V projevu jsem připomněla tak jako každý rok vybranou skupinu osob,

kterí se zasloužili o vznik našeho státu a není jim dáván takový prostor v médiích. V letošním roce jsem vzpomněla československé emigranty v čele s Antonínem Čermákem, který vyhlásil finanční sbírku na podporu aktivit TGM za 1. světové války. Závěrem děkuji br. Dubnovi a br. Ševčíkovi za neplánované položení věnců a všem přítomným za účast. Zvláštní dík patří Karlu Procházkovi, sbormistrovi kladenského sboru Chorus Carolinus, který zazpíval obě státní hymny.

Text : G. Havlůjová

"Lide československý. Tvůj odvěký sen se stal skutkem ..."

Účastníci shromáždění na Václavském náměstí dne 28. října 1918 netrpělivě očekávají prohlášení nově zformovaného národního výboru. "Lide československý. Tvůj odvěký sen se stal skutkem ..." Lidé jásají a otírají si slzičky z očí. Všude vládne nekonečná spokojenost. Jsme konečně samostatní, ať žije samostatná Republika Československá. V prosinci přijíždí Masaryk, ještě počkat na legionáře vracící se z ruska a republika je kompletní.

Je tomu 96 let, co se sen mnoha Čechů a Slováků stal skutečností. Je tomu 96 let, co byl do čela právě nově vzniklého státu jednohlasně zvolen TGM. Je tomu 96 let, co pro samostatnou republiku umírali naši legionáři.

Jak by to všichni lidé při-

tomní okamžiku 28. 10. 1918 viděli dnes? Co by řekli desítkám let socialismu? Co by řekli rozbití republiky a co by řekli naší politické elitě?

Celou ČR proběhly oslavy vzniku samostatného Československého státu. Byl jsem jim přítomen v Kladně a v Praze na vrchu Vítkově, kde na slavnostním dvoře Národního památníku proběhla vzpomínka na tuto slavnou událost. Vojáci čestné stráže ve svých krásných uniformách a rázným krokem napochodovali na čestný dvůr. Zamrzl mě jen pohled na hrstku lidí, kteří si tento den, náš státní svátek, přáli využít jako já. Vzpomínkou na vznik samostatného Československa. Mezi návštěvníky byla čtvrtina novinářů a personálu, čtvrtina pořadatelů a

ochranky, čtvrtina rodinných příslušníků vojáků na čestném dvoře a čtvrtina návštěvníků.

Kde se stala chyba? O čem svědčí počet zúčastněných? Absence prezidenta?

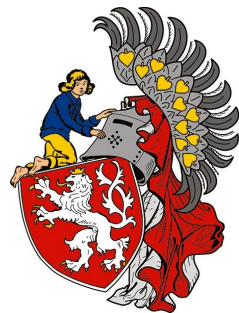
Co pro dnešní společnost znamená 28. říjen?

Na památném vrchu Vítkov smutný pohled. Ještě smutnější ho musel vidět bratr Žižka ze sedla svého koně. Krásný pohled byl ovšem na naše veterány. Nestalo se, aby vynechali. Pokud jim zdravý dovolí, uvidíme se zase za rok. Pokud mladým dovolí počítač a prohyřená noc, třeba přijdou také.

Ještě bych chtěl zmínit účast všemi milovaného bratra Vodičky, který sic v civilu, dodal celé oslavě nezapomenutelnou atmosféru.

Text: br. T. Ševčík

96. VÝROČÍ VZNIKU ČESKOSLOVENSKA



Také ve Slaném si místní připomněli 96. výročí samostatného Československa. Na místním hřbitově uctili slánští občané s členy ZO ČSBS Slaný ses. Matyldou Klapalovou, br. Marinem Cavichioli a představiteli města památku obětí 1. světové války. Za OV ČSBS Kladno se zúčastnil předseda ZO Kladno br. Hroník, který za ČSBS, ČsOL a ČS AČR položil věnec. Poté se přítomní přesunuli na náměstí T.G. Masaryka, kde u sochy T.G.M. položili zástupci města a zástupci Českého svazu bojovníků za svobodu věnce.

Velké poděkování patří panu starostovi města Slaný Martinu Hrabánkovi a 1. místostarostovi města panu Jaroslavu Hložkovi, kteří po celé minulé funkční období svého mandátu spolupracovali se slánskou organizací ČSBS a také

ji podporovali. Naše poděkování však také směřuje skautům a členům Klubu přátel pplk. Karla Vašátky, kteří pietnímu aktu dodali náležitou úroveň a pietu.

Text a foto: P. Hroník



96. VÝROČÍ VZNIKU ČESKOSLOVENSKA ...



Foto nahoře: ses. Lucie Krejsová nese věnec za rezort Ministerstva obrany a Generálního štábu AČR.

Dvacátý osmý říjen jsme si, tak jako každým rokem, připomněli v Národním památníku na Vítkově s některými z členů naší organizace. Za naší organizaci se pietního aktu i následného slavnostního shromáždění v památníku zúčastnili br. Jaroslav Bárta s manželkou, ses. Karolína Šichová, br. Vladimír Carvan se synem, předseda ZO ČSBS Kladno, br. Petr Hroník a samozřejmě služebně i naši členové z Čestné stráže, ses. Lucka krejsová (viz. foto nahoře) nebo např. velitel praporu Čestné stráže, br. Ján Kotvas (foto vpravo). Nastoupeným jednotkám Čestné stráže, Hradní

Foto vpravo: br. Ján Kotvas, velitel praporu Čestné stráže AČR

stráže a vybraných jednotek AČR velel plukovník gšt. Milan Virt, velitel Posádkového velitelství Praha. Po příchodu čestných hostů na tribunu se dostavil v doprovodu ministra obrany ČR místopředseda Senátu Parlamentu ČR Zdeněk

Škromach a na přítomných bylo znát velké zklamání, že slavnostního aktu se neúčastní hlava státu - prezident republiky.

Po přinesení historických praporů napochodovali příslušníci Čestné stráže AČR s věnci, ke kterým se přiřadili čestných hostů a následovalo vlastní kladení věnců. Celkový dojem poněkud kazil pan Jindřich Forejt z hradního protokolu, který panu generálu Zdeňku Jakúbkovi (Náčelník vojenské kanceláře prezidenta republiky, pozn. aut.) udělal na zemi pomyslný křížek, aby snad pan generál nezapomněl, kam se má postavit. Nutno podotknout, že téměř na všech akcích je pan Jindřich Forejt dle mého názoru rušivým elementem a je s podivem, že Pražskému hradu to nevadí. Poté, co se položili věnce se pozva-



... A SLAVNOSTNÍ SHROMÁŽDĚNÍ NP VÍTKOV

ní hosté pomalu přesunuli do vnitřních prostor Národního památníku na Vítkově, kde se uskutečnilo slavnostní shromáždění Českého svazu bojovníků za svobodu. Celé shromáždění zahájil svým příchodem chlapecký pěvecký sbor Boni Pueri, který zazpíval českou a slovenskou hymnu. Po přivítání Michalem Lukešem, generálním ředitelem Národního muzea, se ujal slova předseda ÚV ČSBS. Poté se svým projevem vystoupil předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček, ministr kultury Daniel Herman a za mladší generaci se svým projevem vystoupila Jana Plachá, zaměstnankyně Památníku Lidice. V závěru shromáždění vyhlásil plk. v. v. Emil Šneberg, předseda Historicko-dokumentární komise výsledky literární soutěže, kterou komise v letošním roce vyhlásila a ocenil výherce soutěže.



Foto vlevo: člen ZO Kladno br. Vladimír Carvan se synem.



Foto vlevo: jednotka Čestné stráže a chlapecký sbor Boni Pueri.

Foto dole vlevo: slavnostního shromáždění na Vítkově se také zúčastnili br. Jaroslav Bárta s manželkou a ses. Karolina Šichová

Text a foto: P. Hroník



JINDŘIŠKA KLOZOVÁ OSLAVILA 95. NAROZENINY!



Foto: Oslavenkyně Jindřiška Klozová se svou dcerou Blankou Loosovou

Sestra Klozová je členkou našeho Svazu od roku 1947 a při našem setkání (Irena Knotková a Gabriela Havlůjová) s radostí vzpomínala na dobu, kdy OV ČSBS Kladno měl pod sebou více než deset základních organizací. Jindřiška měla svou „základnu“ ČSBS v Korzu na hlavní třídě v Kladně. Důvodem vstupu do naší organizace byl pro sestru Klozovou osud, který ji připravil v posledních dnech války o manžela. Se svým mužem - Františkem Klozem, známým nejenom kladenským fotbalistou, se seznámila za první republiky, kdy pracovala jako zubní laborantka u doktorky Klabíkové. U ní

se léčil i její budoucí manžel, který si na Jindřišku po pracovní době počkal, aby jí mohl doprovodit. Svatba proběhla i přes první nesouhlasy rodičů (věkový rozdíl mezi manželi byl 14 let) v roce 1938. Během 2. světové války sestra Klozová porodila dvě děti – syna Františka a dceru Blanku (rovněž naše členka). Tragická událost se odehrála až v posledních dnech války – manžel František se dobrovolně přihlásil jako nevoják u kladenské Sokolovny k pomoci při osvobozovacích akcích na Lounsku – v boji o munici sklad u Hříškova byl dne 7. května 1945 postřelen a 13. června 1945 zemřel v nemocnici v Lounech. Jak sama uvádí sestra Klozová: „On měl možnost se zachránit. Jeho záchrana ale spočívala v tom, že by mu byla amputovaná těžce poraněná noha a na to manžel, který si nedovedl představit život bez pohybu a sportu, nepřistoupil.“ Kladenské fotbalové legendě byla prostřelena paradoxně stehenní kost a potrhány svaly právě na noze, kterou nastřílel v československé a protektorátní lize 178 gólů ve 190 zápasech. Po Bicánovi, Kopeckém a Hájkovi je čtvrtým nejlepším střelcem domácí soutěže v historii. Sestra Klozová se již znovu nevdala, celý život působila jako zubní laborantka a celých 95 let žije ve svém krásném rodném domě na Kladně - Ostrovci. Společně jsme si popo-



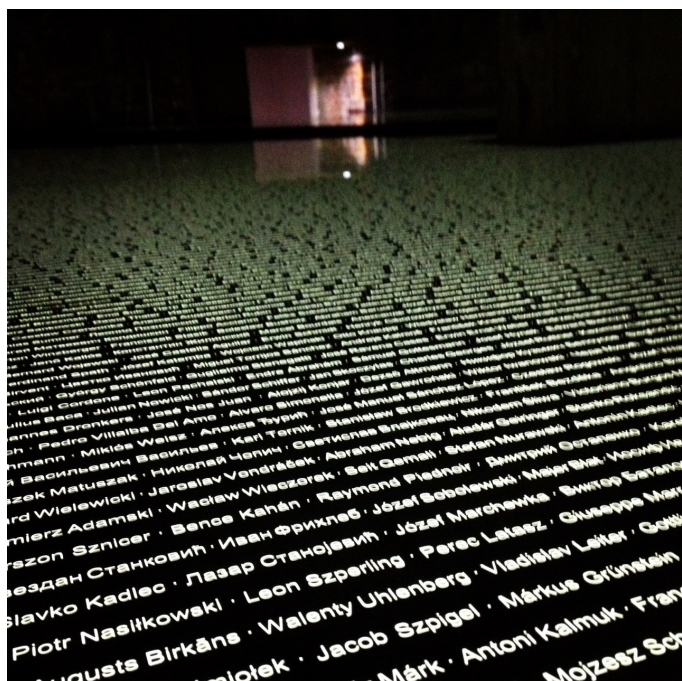
Foto: František Kloz byl český fotbalista, československý reprezentant, legenda kladenského fotbalu, po němž se v Kladně dnes jmenuje fotbalový stadión.

vídaly nejenom o smutné historii a válce, ale také o současných celospolečenských problémech, vzpomínaly jsme na Lidice (lidické dítě, bratr Václav Zelenka byl dobrým kamarádem jejího syna Františka) a také jsme se zamýšlely nad vztahem k současným Němcům v kontextu událostí, které se odehrávaly za 2. světové války. Jindřiška je sice nejstarší členkou ZO ČSBS Kladno, ale přesto je plná životního elánu, moudra a krásy, která z ní vyzraňuje od prvního podání ruky a laskavého úsměvu.

Gratulujeme ke krásným narozeninám a těšíme se na velkou oslavu, kterou uspořádáme za 5 let k Vaším 100letům!

Text: G. Havlůjová

NÁVŠTĚVA KT MAUTHAUSEN



následkem těžké práce v nedalekém lomu mnoho našich obyvatel. Mezi tyto vlastence patří i příslušníci odbojové skupiny S.K. Letná z Kladna, na které jsme rovněž vzpomenuli. Průvodcem nám byl historik Vlastislav Janík a Jaroslav Čvančara. Zajímavá byla prohlídka nové stálé expozice, jejíž součástí je tzv. kniha mrtvých, kde jsou zaznamenány všichni zavraždění v Mauthausenu s datem a místem narození a úmrtí.



Dne 24. října 2014, v den 72. výročí popravy 294 českých vlastenců jsme se zúčastnili zájezdu do KT Mauthausen a společně s pozůstalými a příbuznými popravených Čechů vzpomenuli alespoň několik konkrétních osudů rodin, které byly téměř vyvražděny většinou za napomáhání hrdinům, kteří uskutečnili atentát na říšského protektora Reinharda Heydricha. Jménem OV ČSBS Kladno a Čestné strážce AČR byla položena květina u hromadného hrobu – tzv. popeliště za plotem s ostnatým drátem obehnaným okolo tábora. V tomto koncentračním táboře bylo zabito celkem 4500 Čechů během 2. světové války. Kromě této největší popravy

našich vlastenců zde bylo zavražděno zejména

Text: G. Havlůvová



ZÁKLADNÍ ORGANIZACE ČSBS Kladno

Adresa

Nám. 17. listopadu 2840
272 01 Kladno

Telefon: 720237044

E-mail: ovcsbs.kladno@gmail.com

Zpravodaj pro vás připravil
předseda ZO ČSBS Kladno,
Petr Hroník

Blahopřejeme našim jubilantům:

LISTOPAD

S. Eva ARMEANOVÁ (63)
Br. Fr. CVINGRÁF (91)
Br. Ludvík DAROVEC (88)
S. Miloslava DRVOTOVÁ
(94)
S. Lucie KREJSOVÁ (23)
Br. Adam LITERA (16)
Br. Mjr. Ing. Miroslav LEŠKA
(47)
Br. Milan MELOUSEK (30)
Br. Robin TESÁREK (24)

OPUSTILI NÁS

Br. plk. v.v. Ing. Jan JUDL
(ZO Slaný, 87 let)

PROSINEC

Br. Luboš CHALOUPKA (37)
Br. David MAKARA (37)
S. Hana PALOUNKOVÁ
(76)

Český svaz bojovníků za svobodu, z.s. je spolkem, který sdružuje účastníky národního boje za osvobození ve druhé světové válce jakož i jejich rodinné příslušníky a pozůstalé po nich počínaje 15. rokem jejich věku. Individuálními členy ČSBS se mohou stát i ostatní občané, bez rozdílu jejich politické příslušnosti a náboženského vyznání, kteří souhlasí s posláním ČSBS a jeho stanovami. Individuální členové ČSBS ve věku mezi 15-ti až 18-ti roky, mají na jednáních orgánů ČSBS hlas poradní. Jako kolektivní členové se členy ČSBS mohou také stát, demokratické organizace (občanská sdružení, spolky, atp.), působící v České republice nebo v zahraničí, jejichž činnost naplňuje ideu Svazu a to na základě Smlouvy o kolektivním členství uzavřené mezi ÚV ČSBS a vedením předmětného občanského sdružení (spolku, atp.).

Naše webové prezentace

ZPRAVODAJ

<http://www.issuu.com/ovcsbs.kladno>

BLOG

<http://ovcsbskladno.blogspot.com/>

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/ovcsbs.kladno>

NEMĚLO BY VÁM CHYBĚT V KNIHOVNĚ...



Osm knih tvořilo utajenou knihovničku v bloku č. 31, dětském oddělení terezínského rodinného tábora v Auschwitz-Birkenau. Rodinný tábor existoval v Březince od září 1943 do července 1944, kdy bylo rozhodnuto o jeho likvidaci.

Součástí byl také dětský blok a právě jeho vedoucí Alfred Hirsch svěřil Dítě do opatrování místní skrovnou knihovnu.

Kniha vypráví příběh tehdy čtrnáctileté dívky Dity Adlerové a vypráví příběh skutečné „osvětimské knihovničky“ Dity Polachové.

Kniha by určitě neměla chybět ve Vaší knihovně!